

ŠTEV. 3

1935/36

LETNIK 66

Mirko Kunčič:

Mrtvaški zvonček poje.

*Tingel ting tangel,
iz raja gre angel:*

*Majdica, ki jo je srčkala
mama pet let — je umrčkala.*

*Tingel ting tangel,
skloni se angel*

*z gorkim sočutjem nad mamico —
Majdico damo zdaj v jamo.*

*Tingel ting tangel,
dušico angel
k zvezdam je zlatim odnesel,
v raj jo ko ptičko,
belo golobičko,
z zlatih peroti stresel . . .*

Emil Frelih:

Za mamico — mrtvo.

Nima mamice . . . mrtva je! Očka nima . . . v ječi je!
Očka so zaprli, ker je v pijanosti človeka ubil . . . Mamico, ki je
zato od žalosti umrla, so lani zakopali . . .

Rad bi za mamico svečko kupil, pa nima denarja!

Jutri je Vseh mrtvih dan!

Hodil je sirotek bos po hladni cesti in se ustavil pred razkošno, v
črno zavito izložbo, polno svečk, in gledal s poželjivimi očmi, katero
bi ponesel jutri mamici na grob . . .

Mimo pride gospod in fantek ga poprosi. Že mu hoče gospod dati
dinar, pa začuje oster stražnikov glas: »Beračenje je prepovedano!«

Sirotek se prestraši in, ne da bi vzel dinarček, zbeži . . . Zateče se
v temno vežo in mlo zaplaka . . . Za mrtvo mamico — ni svečke . . .